

χάριν και πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐν τῷ λόγῳ συγγῆς ἐπαναλήψεως τοῦ ἐπιστήμιου ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς κώδιξι κυρωθέντος πανεπιστημίου. Οὕτως ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ ἐγγράφῳ πρωτανικῶ λόγῳ τοῦ 1872 ἐπὶ Εὐθυμίου Καστόργη κείνται καὶ τὰ δύο ὀνόματα ἐναλλασσόμενα. Ἴδε Ἄπαντα Ἄρ. Βαλαωρίτου τόμ. 4. σελ. 255 καὶ 259.

πανδιηγορισμός, ὁ. Ἄρ. 22 Ἰουν. 98.
πανδικατορία, ἡ. (τοῦ λαοῦ). Ἄρ. 7 Ἰαν. 98.

πανδιστακτικόν, τό. Κ. Ἄρ. 58.

πανδουζισμός, ὁ πολὺς ἐν Ἀθῆναις λόγος καὶ θαυμασμός διὰ τὴν τέχνην τῆς Ἰταλίδος ἠθοποιοῦ Ἐλεονώρας Δουζῆς, ὅτε ἔδωκε παραστάσεις θεατρικὰς. Πῶπ ἐν Ἄρ. 21 Ἰαν. 99.

πανδοχικός, 3. (στῆλαι ἐφημερίδων.) Ἄρ. 11 - 2 Ὀκτ. 94.

πανδραμάτιον τοῦ Σχεκσπέρου.» Εἰκῶν περιλαμβάνουσα τὰ βιωτικὰ τοῦ Ἄγγλου δραματούργου καὶ τὰς κυριωτάτας σκηνὰς τῶν δραμάτων του. Τοιαύτη τις εἰκὼν ἐπέμφθη εἰς μίαν εὐρωπαϊκὴν ἐκθεσιν. Ἐρμῆς Ἀθην. καὶ Περ. 16 Ἰαν. 52.

Πάνδροσον, τό. ὄν. ξενοδοχείου ἐν Κηφισίᾳ. Ἄρ. 16 Ἰουλ. 95.

+ **Πανδωρατζήδες**, οἱ τοῦ περιοδικοῦ «Πανδώρας» συντάκται (χλευαστικῶς.) — Πρβλ. συλλαλητηριατζήδες, διὰ τὸν ὁμοιον τουρκοδαρβαρίζοντα τύπον τῆς λέξεως.

Πανελληνισαί, οἱ. Ἄρ. 17 Ὀκτ. 87.

πανελληνίως. ἐπιβ. Κωστ. Παλαμ. ἐν Ἔστ. 26 Αὐγ. 90. — Ἐπ. Γονατῆς ἐν Ἔστ. Ἐφ. 15 Νο. 96.

πανελληνιώτερος, 3. Μῆ Χάν. — Ἄρ. 17 Μαΐου 90.

πανελληνοπόδητος, 2. Ἄρ. 7 Ὀκτ. 89.

πανεμπαίκτης, ὁ. Ἐμ. Ἰοβ. 93.

πανεμπιστοσύνη, ἡ. Ἄρ. 1 Ἰουν. 95.

πανενδεής, 2. Ἡρ. Μητσόπ. 65. — Ἰω. Βαρελ.

πανενδοξότης, ἡ. Ἄρ. 25 Μαρτ. 95.

πανενθουσιασμός, ὁ. Ἄρ. 23 Μαρτίου 96.

πανεντέλεια, ἡ. Πλ. Ε. Δρακ. ἐν Ἄρ. 6 Μαΐου 93.

πανεξέγερσις, ἡ. Δ. Α. Ἀναστασόπ. ἐν Ἄρ. 23 Ἰαν. 99.

πανεξεντελισμός, ὁ. Ἄρ. 23 Ἄρ. 94.

πανεξοχότης, ἡ. Ἄρ. Σοῦτσ. 31. — Γ. Σουρῆς 92.

πανεπιζήμιον, τό. διαστροφή τῆς λέξεως Πανεπιστήμιον. Γορούλ. ἐν Ἄρ. 1

Ἄρ. 95. — Καὶ ἄλλας διαστροφὰς ἔπαθε τὸ ἄθλιον!

πανεπίσημος, 3. Σ. Π. Σκιαδ. ἐν Παρ. Ἄρ. 94.

πανεπισκοπος, 2. (συνέλευσις ἐκ πάντων τῶν ἐπισκόπων συγκαλιμένη.) Κ. Οἶκ. 64. — Τὸ ἐπιβ. τοῦτο ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλώσσης ἔχει ἄλλην σημασ.

πανεπιστημειον, τό. Π. Ἡπτ. 16. — Π. Ἀργυρόπ. 50. — Σκαρλ. λ. 56. — Ἴδε καὶ πανδιδακτήριον καὶ πανεπιστήμιον καὶ πανεπιστημόνιον.

πανεπιστημιακός, 3. (βίος. σπουδῆ. κτλ.) Ν. Κοτζ. 58.

πανεπιστημιακός. Δ. Ν. Βερν. 67. — Π. Καραλ. 92.

πανεπιστήμιοι καθηγηταί, (οἱ τοῦ πανεπιστημίου δηλ.) Π. Σοῦτσ. — Κατεκρίθη ἡ λέξ. ὑπὸ Κ. Ἀσωπίου, τῷ 53, δικαίως, νομιζῶ.

πανεπιστημιομανία, ἡ παρ' ἡμῖν, ἡ τοῦ θέλειν πάντα φοιτῆσαι εἰς πανεπιστήμιον. Ἄρ. 3 Ὀκτ. 92.

πανεπιστήμιον, τό. Ἄρ. Κορ. 10 καὶ 12 καὶ 32. — Δ. Νίτσου ἐν Ἐρμῆ λογ. 16. — Κ. Κούμ. 49. — Κ. Ἀριστείας 29. — Ἐλ. κώδ. 37. — Πρβλ. σημειώσιν μου εἰς τὴν λέξ. πανδιδακτήριον.

πανεπιστημιούπολις, ἡ. Ἄρ. 3 Ὀκτ. 94. — Ἴδε καὶ τὸ ἔξῃς.

πανεπιστημιούχος πόλις, ἡ. Ἄρ. Κ. Χρηστ. ἐν Προμ. 21 Ἰουν. 92.

πανεπιστημονικός, 3. (παλάτιον. κερφαλή. λυκειον.) Ἐρμ. λόγ. 16. — Μ. Δήμ. 77. — Ἄρ. Παπαδημητρακόπ. 78.

πανεπιστημονικότης, ἡ. Μ. Δήμ. ἐν Παλιγ. 2 Μαρτ. 91.

πανεπιστημονικῶς. Π. Ἀργυρόπ. 50. — Μ. Δήμ. 77.

πανεπιστημόνιον, τό. Ἐρμ. λόγ. 12, (ἐν ἄρθρῳ Ἀνθίμου Γαζῆ;)

πανεπιστημοσύνη, ἡ. Δ. Ν. Βερν. 67. — Γ. Β. ἐν Ἄρ. 21 Μαρτ. 94. — Ἄρ. Βλ. λ. 97. — Ἄδίκως νομιζῶ κατεκρίθη ἡ λέξ. ἐν τῇ Νέᾳ ἡμέρᾳ Τεργ. τῷ 92.

πανεπιστήμιον, 2. Ἄρ. Κορ. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἄρ. Βλ. λ. 97.

πανεπίθρονος, 2. Κλ. Παγκ.

Πανεπιανήσιοι συναγωνισταί τοῦ Ἡλ. Ζερβοῦ Ἰακωβάτου. Σπ. Παγαν. ἐν Ἔστ. ἐφ. 15 Νο. 94.

πανέρasmus, 2. Ἄρ. Παγκ. — Ἰπ. ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλ. τὸ πανεράsmος.

πανεργασία, ἡ. « Ἄρ. » 21 Φεβρ. 89.

